

Arrest

nr. 67 798 van 3 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C) nationaliteit te zijn, op 20 juli 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 25 januari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. TIELEMAN, die loco advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Congolese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op X.

Op 6 maart 2009 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9bis van de van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). De verzoekende partij actualiseert deze aanvraag op 15 september 2009, 12 december 2009, 1 februari 2010 en 6 augustus 2010.

Op 25 januari 2011 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk te verklaren. Dit is de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

“in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

Het door betrokkene voorgelegde document, met name een “formulaire de demande de passport”, kan niet door onze diensten aanvaard worden als zijnde een identiteitsdocument. De omzendbrief van 21.06.07 (punt II C 1-b) stelt immers dat de identiteit en nationaliteit moet bewezen worden aan de hand van een internationaal erkend paspoort, een gelijkwaardige reistitel of een identiteitskaart.

De door betrokkene voorgelegde stukken met name een attest van immatriculatie, een bijlage 26 en een arbeidskaart C, kunnen niet door onze diensten worden aanvaard als zijnde een identiteitsdocument aangezien zij worden afgeleverd door de gemeente, in het kader van een asielaanvraag, op basis van de door betrokkene verstrekte identiteitsgegevens. Bovendien stelt de omzendbrief van 21.06.07 (punt II C 1-b) dat de identiteit en nationaliteit moet bewezen worden door een internationaal erkend paspoort, of een gelijkwaardige reistitel, of een identiteitskaart.

De administratie is verplicht om over te gaan tot een beslissing rekening houdende met alle relevante elementen waarover zij op dat ogenblik beschikt. Bovendien stelt de RVV in zijn arrest nr. 26.814 d.d. 30.04.2010 het volgende: “het komt in de eerste plaats de verzoekende partij toe om erover te waken zich te bekwamen in elke procedure die zij heeft ingesteld, en, indien nodig, deze procedures te vervolledigen en te actualiseren”. Sinds juni 2009 levert de Congolese ambassade te Brussel paspoorten af. Betrokkene heeft dus ruimschoots de tijd gehad om zich te wenden tot de voor hem bevoegde ambassade en zijn aanvraag aan te vullen met een aanvaardbaar identiteitsdocument .

Gezien deze aanvraag noch van een identiteitsstuk, noch van een geldige verschoning voor de afwezigheid ervan vergezeld is, is de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag niet vervuld.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de motiveringsplicht, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 62 en 9bis van de Vreemdelingenwet.

2.1.1. Vooreerst geeft de verzoekende partij een korte theoretische uitleg omtrent de motiveringplicht om vervolgens haar middel uiteen te zetten als volgt:

“Aan de motiveringsplicht is in casu geenszins voldaan.

Verzoeker zal aantonen dat de motivering niet afdoende is.

De aanvraag van verzoeker vermeldde het volgende omtrent de onmogelijkheid om een paspoort te bekomen:

“Rechtvaardiging van het feit dat het onmogelijk is om het document in België te bekomen. Hij deed een aanvraag tot bekomen paspoort (zie stuk) maar aflevering paspoort via ambassade is uiterst moeilijk. Hij wacht op paspoort.”

Dat derhalve verzoeker als onmogelijkheid aanvoert dat er moeilijk paspoorten worden afgeleverd door de Congolese ambassade.

Dat deze onmogelijkheid een geldige motivering kan vormen om de onmogelijkheid aan te tonen.

Dat echter de bestreden beslissing hieromtrent met geen woord spreekt maar louter stelt dat de gevoegde documenten niet volstaan.

De bestreden beslissing stelt immers eenvoudig dat er geen geldige verschoning voorhanden is om de afwezigheid van het identiteitsstuk aan te tonen.

Verzoeker is niet in het bezit van een paspoort en kan een dergelijk document niet bekomen.

De bestreden beslissing faalt eveneens in het motief waarin gesteld wordt dat de Congolese ambassade sinds juni 2009 paspoorten aflevert. Dit is een feitelijk onjuist motief. Het is slechts thans (juli 2011) sinds enkele maanden dat er terug paspoorten worden afgeleverd. Dit had voor gevolg dat in de periode

van aanvraag van de regularisatie (9.3.2009) en van de actualisatie ervan (laatste actualisatie 6.8.2010) het voor verzoeker onmogelijk was een paspoort voor te leggen.

Verzoeker heeft zich inmiddels nogmaals (had dit reeds een eerste maal gedaan in december 2009; zie actualisatie waarbij Formulaire de demande de passeport was gevoegd) op 23 juni 2011 (zie stuk) aangeboden bij de Congolese ambassade om een paspoort te bekomen daar aan het verzoek van december 2009 nog steeds geen gevolg was verleend.

De motieven van de bestreden beslissing zijn bijgevolg feitelijk onjuist en niet afdoende.”

2.1.2. De verwerende partij repliceert als volgt op het middel van de verzoekende partij:

“Vooreerst laat de verwerende partij nopens de vermeende schending van art. 3 van de wet dd. 29.7.1991 en art. 62 van de Wet dd. 15.12.1980, die de formele motiveringsplicht betreffen, gelden dat bij lezing van verzoekers inleidend verzoekschrift blijkt dat deze daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat hij er ook in slaagt de motieven vervat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijk geeft kennis te hebben van de motieven vervat in de bestreden beslissing.

De verwerende partij is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoeker het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek nopens de formele motiveringsverplichting (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

Ten overvloede merkt de verwerende partij op dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

In antwoord op verzoekers concrete kritiek die de inhoud van de motivering betreft, laat de verwerende partij gelden dat verzoekers beschouwingen feitelijke (en juridische) grondslag missen.

Verzoeker poogt in zijn verzoekschrift voor te houden dat hij als onmogelijkheid heeft aangevoerd dat het er moeilijk paspoorten worden afgeleverd door de Congolese ambassade.

Verwerende partij merkt op dat verzoeker in zijn aanvulling dd. 13.12.2009 inderdaad heeft aangevoerd een aanvraag tot het bekomen van een paspoort te hebben ingediend, maar dat de ‘aflevering paspoort via ambassade uiterst moeilijk is’ en dat hij ‘wacht op paspoort’.

In de bestreden beslissing wordt dienomtrent geheel terecht gemotiveerd dat:

“De administratie is verplicht om over te gaan tot een beslissing rekening houdende met alle relevante elementen waarover zij op dat ogenblik beschikt. Bovendien stelt de RVV in zijn arrest nr. 26.814 dd. 30.04.2010 het volgende: “het komt in de eerste plaats de verzoekende partij toe om erover te waken zich te bekwamen in elke procedure die zij heeft ingesteld, en, indien nodig, deze procedures te vervolledigen en te actualiseren “. Sinds juni 2009 levert de Congolese ambassade te Brussel paspoorten af Betrokkene heeft dus ruimschoots de tijd gehad om zich te wenden tot de voor hem bevoegde ambassade en zijn aanvraag aan te vullen met een aanvaardbaar document”.

Verzoeker kan niet dienstig anders voorhouden. zijn beschouwingen als zou de bestreden beslissing enkel stellen dat ‘de gevoegde documenten niet volstaan’ mist dus feitelijke grondslag; er wordt wel degelijk gemotiveerd nopens het door verzoeker in zijn aanvraag aangehaalde element dat hij wacht op een paspoort aangevraagd via de ambassade.

Verzoeker erkent dit overigens ook in de laatste paragrafen van zijn middel, waar hij poogt voor te houden dat het motief nopens de aflevering van paspoorten door de Congolese ambassade sinds 06.2009 feitelijk onjuist is.

Dienomtrent merkt verwerende partij evenwel op dat verzoeker zich beperkt tot het uiten van een uiterst vage bewering, die niet gestaafd wordt door enig document en op geen enkele manier aannemelijk wordt gemaakt.

Verzoeker toont niet aan dat de motivering van de bestreden beslissing dat “Sinds juni 2009 levert de Congolese ambassade te Brussel paspoorten af Betrokkene heeft dus ruimschoots de tijd gehad om zich te wenden tot de voor hem bevoegde ambassade en zijn aanvraag aan te vullen met een aanvaardbaar document”, onredelijk zou zijn.

Het aan de actualisatie dd. 13.12.2009 gevoegde stuk 1 (aanvraag paspoort) was trouwens niet ondertekend (noch aangevuld ten bewijze van ontvangst door de ambassade), en de gemachtigde heeft in de beslissing dd. 25.01.2011 terecht geoordeeld dat verzoeker ruimschoots de tijd heeft gehad zich tot de ambassade te wenden en zijn aanvraag aan te vullen.

Terwijl verzoeker aan zijn verzoekschrift tot nietigverklaring niet dienstig een nieuwe aanvraag heeft gericht aan de ambassade op 23.06.2011; uiteraard kan de gemachtigde geen rekening houden met een stuk dat pas voor het eerst aan het verzoekschrift tot nietigverklaring wordt gevoegd en dateert van maanden na de bestreden beslissing.

Voor het beoordelen van de wettelijkheid van een bestuursbeslissing dient men zich inderdaad te plaatsen op het ogenblik van het nemen die beslissing, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (cf. bv. R.v.St. nr. 46.794, 30.3.1994, R.A.C.E. 1994, z.p.).

Verzoekers beschouwingen falen in rechte en in feite, en kunnen geen afbreuk doen aan de bestreden beslissing die geheel terecht werd genomen door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid beschikt, geheel overeenkomstig art. 9bis van de Vreemdelingenwet.

De gemachtigde handelde bij het nemen van zijn beslissing na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels. Terwijl de bestreden beslissing ten genoegte van recht is gemotiveerd met draagkrachtige motieven die de beslissing ondersteunen.

De uiteenzetting van verzoeker kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.

Gelet op het voorgaande is de verwerende partij dan ook de mening toegedaan dat verzoekers enig middel niet kan worden aangenomen.”

2.1.3. Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat het ‘formulaire de demande de passport’, de bijlage 26, het attest van immatriculatie en een arbeidskaart C niet als een identiteitsdocument kunnen aanvaard worden, dat de administratie verplicht is om over te gaan tot een beslissing rekening houdende met alle relevante elementen waarover zij op dat ogenblik beschikt, dat de Congolese ambassade te Brussel sinds juni 2009 weer paspoorten uitreikt en dat de verzoekende partij bijgevolg ruimschoots de tijd had om zich tot de bevoegde ambassade te wenden en haar aanvraag aan te vullen met een aanvaardbaar identiteitsdocument.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet “verder” te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing “het waarom” of “uitleg” dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, dit louter feit op zich nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171 en 27 juni 2007, nr. 172.821).

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en de verzoekende partij bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het enig middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Nazicht van de materiële motiveringsplicht houdt in casu nazicht in van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Wat de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht betreft, is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Zoals uit de bestreden beslissing blijkt, is de aanvraag om machtiging tot verblijf als niet ontvankelijk afgewezen omdat deze niet vergezeld ging van een afschrift van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, of van de nationale identiteitskaart, hetzij van de motivering die toelaat de verzoekende partij vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9bis, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Uit artikel 9, tweede lid, van de Vreemdelingenwet blijkt dat als algemene regel geldt dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van opthoud in het buitenland.

Artikel 9bis, § 1 van dezelfde wet bepaalt evenwel dat in buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, hij deze machtiging tot verblijf kan aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Het tweede lid van dezelfde paragraaf bepaalt de gevallen waarin de voorwaarde betreffende het beschikken over een identiteitsdocument niet van toepassing is. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;*
- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoot.”*

De bedoeling van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet is een duidelijk kader te scheppen voor de aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf, die een vreemdeling in buitengewone omstandigheden kan indienen bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Zo wordt duidelijk bepaald dat een identiteitsdocument, zijnde een paspoort of daarmee gelijkgestelde reistitel, onontbeerlijk is: de aanvraag om machtiging tot verblijf kan niet anders dan onontvankelijk verklaard worden indien iemands identiteit onzeker is. Er dient vermeden te worden dat verblijfsvergunningen dienen om de (gewilde) onduidelijkheid over de identiteit te gaan regulariseren. Hiervan dienen twee situaties onderscheiden te worden waarin het voorleggen van een identiteitsdocument niet noodzakelijk is:

- de situatie van de asielzoeker wiens asielaanvraag nog niet definitief werd afgewezen of wiens cassatieberoep bij de Raad van State hangende is overeenkomstig artikel 20 (nieuw) van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;
- de situatie van een vreemdeling die aantoot dat het onmogelijk is om het vereiste document in België te verwerven (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, p. 33).

Uit de samenlezing van de voornoemde bepalingen volgt dat de verblijfsmachtiging enkel in het Rijk kan worden aangevraagd indien voldaan is aan de beide navolgende cumulatieve ontvankelijkheidsvoorwaarden:

1° er zijn buitengewone omstandigheden aanwezig om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen;
2° de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument of toont aan dat hij zich bevindt in één van de gevallen waarin deze voorwaarde niet van toepassing is.

De bewijslast, voor het voldaan zijn aan de vereiste te beschikken over een identiteitsdocument dan wel van het feit dat hij zich in een van de gevallen bevindt waar deze voorwaarde geen toepassing vindt, rust op de aanvrager.

Daargelaten de vraag of artikel 9bis van de Vreemdelingenwet vereist dat de aanvrager van een machtiging tot verblijf identiteitsdocumenten bij de aanvraag dient te voegen, rust de bewijslast in beginsel op de aanvrager die dient aan te tonen dat hij wel degelijk over de vereiste documenten beschikt of dat hij deze onmogelijk kon verwerven in België. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij in haar aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van 6 maart 2009 stelde dat ze niet in het bezit was van een nationaal paspoort. In haar actualisatie van 12 december 2011 preciseerde de verzoekende partij onder het onderdeel dat betrekking heeft op het identiteitsbewijs: *“rechtvaardiging van het feit dat het onmogelijk is om het document in België te bekomen. Hij deed een aanvraag tot bekomen paspoort (zie stuk) maar aflevering paspoort via ambassade is uiterst moeilijk. Hij wacht op paspoort.”* De verzoekende partij voegt ook een ongedateerd document met titel *“république démocratique du Congo – Ministère des affaires étrangères. Formulaire de demande de passport”* toe. Uit de actualisatie van de aanvraag om machtiging tot verblijf blijkt duidelijk dat het niet de bedoeling van de verzoekende partij was om het *“Formulaire de demande de passport”* te gebruiken als identiteitsdocument. Dit document werd bijgebracht in het kader van de rechtvaardiging van het feit dat het voor haar onmogelijk is om in België een identiteitsdocument te verkrijgen. Met betrekking tot dit document wordt in de bestreden beslissing enerzijds gesteld dat *“Het door betrokkene voorgelegde document, met name een “formulaire de demande de passport”, (...) niet door onze diensten (kan) aanvaard worden als zijnde een identiteitsdocument. De omzendbrief van 21.06.07 (punt II C 1-b) stelt immers dat de identiteit en nationaliteit moet bewezen worden aan de hand van een internationaal erkend paspoort, een gelijkwaardige reistitel of een identiteitskaart.”* en anderzijds dat *“De administratie (...) verplicht (is) om over te gaan tot een beslissing rekening houdende met alle relevante elementen waarover zij op dat ogenblik beschikt. Bovendien stelt de RVV in zijn arrest nr. 26.814 d.d. 30.04.2010 het volgende: “het komt in de eerste plaats de verzoekende partij toe om erover te waken zich te bekwamen in elke procedure die zij heeft ingesteld, en, indien nodig, deze procedures te vervolledigen en te actualiseren.”* Voorts preciseert de verwerende partij in de bestreden beslissing: *“Sinds juni 2009 levert de Congolese ambassade te Brussel paspoorten af. Betrokkene heeft dus ruimschoots de tijd gehad om zich te wenden tot de voor hem bevoegde ambassade en zijn aanvraag aan te vullen met een aanvaardbaar identiteitsdocument.”* Hieruit blijkt dat de verwerende partij de aangevoerde onmogelijkheid om een identiteitsdocument te verkrijgen, heeft beantwoord. In het verzoekschrift stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij de bestreden beslissing steunt op een feitelijk onjuist motief daar volgens de verzoekende partij de Congolese ambassade slechts sinds juli 2011 opnieuw paspoorten uitreikt. Uit het administratief dossier kan niet afgeleid worden sinds wanneer de Congolese ambassade te Brussel opnieuw paspoorten aflevert. Het administratief dossier bevat geen informatie hieromtrent. Bijgevolg kan er niet worden nagegaan of de administratie uit de inlichtingen waarover zij beweert te beschikken wel de juiste conclusie getrokken heeft. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867).

De verwerende partij stelt in haar nota met opmerkingen: *“Het aan de actualisatie dd. 13.12.2009 gevoegde stuk 1 (aanvraag paspoort) was trouwens niet ondertekend (noch aangevuld ten bewijze van ontvangst door de ambassade).”* Deze motivering kan niet teruggevonden worden in de bestreden beslissing en is post factum. Evenmin blijkt uit de bestreden beslissing dat de verzoekende partij verweten wordt dat zij dit document niet aan de Congolese ambassade te Brussel overhandigd zou hebben. Een a posteriori-motivering in de nota met opmerkingen van de verwerende partij vermag niet een onregelmatigheid in de bestreden beslissing te herstellen.

Aangezien een aangevoerd onderdeel van het middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, bestaat er geen noodzaak om de schending van de overige aangehaalde bepalingen of beginselen te onderzoeken.

Het middel is in die mate gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 25 januari 2011, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN